

Eiliuotas žodis Pilaitės miške – atgaiva sielai ir kūnui

„Pilaitės bendruomenė“, įsistiegusi 2002 metų vasarą, įrodė, jog moka burti žmones ne tik kraštutinėms protesto akcijoms, bet ir kitokios paskirties renginiams, kurie pakankamai turiningi ir prasmingi.

Manoma, kad poezija atsirado iš liaudies šokių. Senovėje be jos neapseidavo dievų pagarbinimo ritualai. Skambant muzikai ir šokant, buvo išdainuojami rimuoti žodžiai. Taip būdavo atsipalaiduojama, išlaisvinamos ne pačios maloniausios emocijos. Visa tai prisidėdavo prie geresnės savijautos. Mokslininkų įrodyta, kad harmoningi garsai prisideda prie geresnės sveikatos. Taigi poezija, jei gimsta pakylėjime, skatina pozityvų nusiteikimą, žadina malonius jausmus, tarnauja geresnei savijautai. Kaip žinia, Lietuva turi senas eilavimo tradicijas. Užfiksuota galybė liaudies dainų tekstų. Retai susimąstome, kad ir šiuo metu mus kas žingsnis lydinti populiarioji vokalinė muzika remiasi eilėmis. Beje, didesnioji dalis lietuviškos grožinės literatūros knygų – eilėraščių rinkiniai. Nežiūrint, kad poezija ne kiekvieno skoniui, visgi ji mūsų krašte ganėtinai populiari. Tą liudija skirtingais metų laikais organizuojami įvairiausi poezijos renginiai. Pats masiškiausias ir populiariausias – poezijos pavasariai. Jų įkvėpėjas – Lietuvos rašytojų sąjunga. Pradėti rengti 1965 metais jie vyksta kasmet antroje gegužės pusėje visoje Lietuvoje. Šis renginys turi sąsajų ir su Pilaite. Pilaitėje rengiami poezijos pavasariai turi priešistorę. 2002 metais Pilaitės ir Karoliniškių gyventojai galėjo prarasti galimybę naudotis rekreacijos reikmėms skirtu mišku. Kad taip neatsitiktų, tų pačių metų vasarą mūsų mikrorajone šiam viešam interesui ginti įsikūrė pirmoji visuomeninė gyventojų organizacija „Pilaitės bendruomenė“. Sekė protesto akcijos, kurias lydėjo teisminiai procesai ir kuriuos „Pilaitės bendruomenė“ laimėjo. Viena iš protesto akcijų buvo tais pačiais metais birželio 6 d. šios bendruomenės surengtas koncertas Pilaitės miškui apginti nuo iškirtimo. Jis vyko Pilaitėje, Sudervėlės upelio slėnyje. Ši bendra Pilaitės ir Karoliniškių gyventojų protesto akcija buvo gausiai palaikoma sostinės menininkų, poetų, inteligentų. Joje neišsiversta be eilių ir dainų. Būtent šiame nuo iškirtimo išgelbėtame miške Pilaitėje, netoli vaikų žaidimams įrengtos aikštelės, prie girininko Vytauto Dabriškos namų (Smalinės g., Nr. 20a), nuo 2003 metų pradėti rengti tradiciniais tampantys poezijos pavasariai. Jie teminiai: svarbiomis visos Lietuvos ir mūsų mikrorajono aktualijomis. Ta proga nuo 2004 m. išleidžiamas Pilaitės moksleivių ir suaugusių poezijos ir miniatiūrų rinkinys „Pilaitės giesmininkai“. Nuo 2008 m. jame pradėti skelbti ir šventėje talkinančių menininkų ir pilietiškai „Pilaitės bendruomenės“ dvasiai prijaučiančiųjų kūriniai. Šiuose renginiuose noriai dalyvauja Lietuvos poezijos korifėjai ir nepralenkami eiliuoto žodžio skaitovai. Iš jų paminėtini nacionalinės premijos laureatai poetai: Onė Baliukonė, Sigitas Geda, Marcelijus Martinaitis, Ramutė Skučaitė ir tokie garbūs skaitovai kaip Laimonas Noreika, Irena Plaušinaitytė. Nė viena Poezijos pavasario šventė neišsivečia be folklorinio ansamblio „Verdenė“ – mūsų artimiausių bičiulių iš kaimyninių Buivydiškių – aktyvaus dalyvavimo. Čia sutinka pasirodyti pačio įvairiausio rango meno kolektyvai: teatrai, muzikos grupės, vokaliniai ansambliai.

Kiekvienas maloniai laukiamas Pilaitės poezijos pavasariuose. Tai gera proga ne tik pačiu gražiausiu metų laiku – pavasarį – praleisti keletą valandų žydinčioje gamtoje, bet ir pabūti su žmonėmis, stipriau atsivėrusiais poetinio žodžio galiai ir pasirengusiais tokiu žodžiu su kitais pasidalinti.

Parengė Angelė Šarlauskienė